

skriver forkert på dagpengekortet, er det så en forseelse, der kan karakteriseres som uforsættelig, eller er det i virkeligheden bevidst svindel i forbindelse med dagpengesystemet?

Her spørger jeg om De Konservatives holdning til en udvidelse eller en genindførelse af skønsprikket, altså en vurdering af, om det her nu er forsættelig eller det er ikke forsættelig.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Man kan selvfølgelig godt sige, at der sådan ud fra den almindelige højre-venstre filosofi er en vis logik i det, når hr. Knud Erik Kirkegaard siger, at han ikke kan stemme for forslaget til vedtagelse.

Men jeg blev faktisk meget opstemt, da jeg hørte indlægget, for den kritik, der lå i hr. Knud Erik Kirkegaards indlæg, viser jo, at der er behov for at få set systemet efter i sømmene, altså nøjagtig sådan, som forslaget lægger op til. Derfor undrer det mig, at konklusionen så er, at Det Konservative Folkeparti blot ønsker at føre det forenklingsarbejde videre, som har været i gang i de sidste 10-15 år, og som blot har ført til flere og mere komplicerede regler.

Jeg forstår ikke helt logikken i, at man gerne vil være med til at se på de urimeligheder, der er i systemet; men at man har tillid til, at det system, som udvikler flere og flere regler, kan løse det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne kunne forstå hr. Knud Erik Kirkegaards indlæg, og derfor vil jeg godt stille et spørgsmål til hr. Knud Erik Kirkegaard.

Den tale, som hr. Knud Erik Kirkegaard holdt, gik jo på, at systemet skulle være meget stramt, men samtidig gik den på, at der også er nogle urimeligheder, og vi var alle under anklage, forstod jeg også på hr. Knud Erik Kirkegaard. Skal det forstås sådan – nu har jeg jo hørt hr. Knud Erik Kirkegaards tale, og hr. Knud Erik Kirkegaard har hørt min tale – at det er de ting, vi tænker på, og det er de ting, som vi har fælles i de oplevelser, idet det er sådan, at verden også opleves sådan her uden for? Det kunne jeg godt tænke mig at få en vurdering af.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Til hr. Ole Vagn Christensen, hvis jeg må tage det først: Jeg har det altså sådan, at jeg bliver

skidt tilpas, når ganske almindelige mennesker kommer i klemme i systemet af én ganske bestemt grund, nemlig fordi reglerne er så komplicerede, at de ikke kan finde ud af dem. Det har jeg det virkelig skidt med.

Og jeg kan give tilsagn til hr. Ole Vagn Christensen om, at jeg vil være med til at arbejde for, at sådanne regler bliver gjort mere gennemskuelige, så vi undgår disse uheldige situationer, hvor folk helt forståeligt, fordi reglerne er komplicerede, kommer galt af sted. Det vil jeg gerne medvirke til uden i øvrigt at tage konkret stilling til de ting, som hr. Ole Vagn Christensen nævnte i sit indlæg.

Til hr. Ole Sohn kan jeg sige, at der ikke er noget misforhold imellem det indlæg, som jeg holdt; og så det, at jeg ikke vil stemme for hr. Ole Sohns og fru Jette Gottliebs forslag til vedtagelse. Det er der en logisk forklaring på, som jeg ikke kan nå at svare på nu, da vi skal overholde taletiden, og i øvrigt har jeg også kun set forslaget i ganske kort tid, kan jeg sige.

Til fru Jette Gottlieb vil jeg sige, at jeg ikke vil tage stilling til det konkrete problem, som her blev rejst, men jeg er enig med fru Jette Gottlieb i, at det, der er problemet, er gråzonen. Det er ikke de let gennemskuelige regler, der giver problemer. Det er ikke, når der er tale om bevidst svindel, at der er problemer, men det er, når reglerne er grå, uigennemskuelige, at man har svært ved at finde ud af, hvad det egentlig drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg er glad for det tilsagn, vi her fik fra hr. Knud Erik Kirkegaard. Men det er jo ikke altid, at det er på grund af, at reglerne er uigennemskuelige, uigennemskuelige osv.

Et medlem bliver afskediget den 15. december med besked om at møde frem på arbejdspladsen igen året efter i uge 10. Altså en midlertidig afskedigelse. Dette meddeles arbejdsformidlingen, samtidig med at vedkommende møder frem på arbejdsformidlingen. Her aftales det med arbejdsformidlingen, at vedkommende skal holde ferie i uge 9 for egne feriepenge, således at ferien er overstået, og alt det der er klaret, inden han skal i arbejde igen. I uge 6 sker der det, at vedkommende modtager en henvisning til en arbejdsgiver om, at der er arbejde. Vedkommende tager ud på arbejdspladsen og siger: Jeg vil godt starte i dag, jeg kan godt starte i morgen tidlig. Det bestemmer